

Κύριε Πρόεδρε,
Κυρίες και κύριοι,

Καλώς ορίσατε στην καρδιά της Ελλάδας.
Καλώς ορίσατε στην περιφέρεια των μεγάλων δυνατοτήτων και των μεγάλων προσδοκιών.

Σε μια περιφέρεια η οποία βιώνει τη κρίση σκληρά – και πολλές φορές απάνθρωπα – αλλά έχει όλα εκείνα τα αντικειμενικά ανταγωνιστικά πλεονεκτήματα για να κάνει το άλμα προς τα εμπρός.
Η σημερινή συνάντηση λοιπόν είναι σημαντική, παρά τον αδιαμφισβήτητο κομματικό της χαρακτήρα.

Μπορεί και πρέπει να συμβάλλει σε έναν γόνιμο πολιτικό και κοινωνικό προβληματισμό. Η θεσμική εκπροσώπηση και συμμετοχή όλων μας είναι επιβεβλημένη και για αυτό σας ευχαριστώ θερμά για την πρόσκληση.

Θα ήμουν βέβαια πολύ ευτυχής κύριε Πρόεδρε αν είχατε καταφέρει να στριμώξετε στο πρόγραμμα σας και τη συνάντηση που σας πρότεινα μαζί με τους Δημάρχους και τους τοπικούς φορείς για να σας ενημερώσουμε αρμοδίως για τα προβλήματα και τις προκλήσεις της περιφέρειας. Θέλω να πιστεύω πως πέρα από τα εσωτερικά του Σύριζα στη περιοχή μας, ο κ. Αποστόλου θα σας ενημερώσει για τα προβλήματα της περιφέρειας.

Κυρίες και κύριοι,

Στο Περιφερειακό Συμβούλιο όλοι μας μοιραζόμαστε τις ανησυχίες μας και τις αγωνίες μας. Από κοινού αναζητούμε λύσεις για τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε.

Είναι ιδιαίτερα ελπιδοφόρο πως με τους συναδέλφους στο Περιφερειακό Συμβούλιο πολλές φορές ξεπερνάμε τις πολιτικές και ιδεολογικές γραμμές που μας χωρίζουν και καταλήγουμε -- έστω και με μεγάλη προσπάθεια -- σε κοινούς τόπους. Είναι νομίζω αυτό δείγμα πολιτικής ωριμότητας αλλά και της κρισιμότητας των στιγμών.

Άκουσα με ιδιαίτερο ενδιαφέρον την τοποθέτηση του κ. Προέδρου. Επιτρέψτε μου βέβαια να σημειώσω πως ο προγραμματικός λόγος στη Ελλάδα της κρίσης οφείλει να μην εστιάζει μόνο στο «τι» θέλουμε να πετύχουμε - αλλά κυρίως στο «πώς» θα το πετύχουμε.

Σε αυτό το πλαίσιο και σε ορίζοντα πενταετίας το μεγαλύτερο ζήτημα που καλούμαστε όλοι μας να αντιμετωπίσουμε έχει να κάνει με την αβάσιμη και λανθασμένη κατηγοριοποίηση της περιφέρειάς μας στον λεγόμενο Στόχο 2.

Μια στατιστική στρέβλωση η οποία έχει ως αποτέλεσμα να λαμβάνουμε δραματικά μειωμένα ευρωπαϊκά κονδύλια, παρά την οδυνηρή οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα, που όλοι βιώνουμε.

Και για να είμαι απολύτως σαφής, το Σύνταγμα της Ελλάδας προβλέπει ότι όλοι οι Έλληνες είναι ίσοι. Εμείς δεν ζητάμε κάτι το παραπάνω ή κάτι το περισσότερο. Δεν ζητάμε χαριστικές ρυθμίσεις, δεν ζητάμε δώρα. Πολύ απλά απαιτούμε το κοινωνικό και αναπτυξιακό μέρισμα που μας αναλογεί.

Το 2016 στο πλαίσιο της επαναδιαπραγμάτευσης του ΕΣΠΑ, δυο δισεκατομμύρια ευρώ των Ευρωπαϊκών πόρων θα κατανεμηθούν. Θέλω να πιστεύω ότι όλες οι πολιτικές δυνάμεις του τόπου θα στηρίξουν το δίκαιο αίτημα μας.

Κύριε Πρόεδρε,

Εσείς κι εγώ ανήκουμε στην ίδια γενιά. Ανήκουμε στην πλέον μορφωμένη γενιά που έχει ποτέ πατήσει αυτά τα χώματα και στην πλέον Ευρωπαϊκή – μπορεί το χαρτζιλίκι μας να ήταν σε δραχμές αλλά οι μισθοί μας ήταν πάντα σε ευρώ. Ανήκουμε δυστυχώς και στη πρώτη γενιά από τη σύσταση του ελληνικού κράτους που θα ζήσει χειρότερα από την προηγούμενη.

Ξεκινάμε βέβαια από διαφορετικές πολιτικές αφετηρίες, έχουμε διανύσει διαφορετικές διαδρομές, όμως σε κάθε περίπτωση νομίζω πως συγκλίνουμε στην ανάγκη να μην επαναληφθούν τα λάθη του παρελθόντος. Οι αστοχίες, οι καταχρήσεις, οι υπερβολές και τα εγκλήματα που μας έφεραν ως εδώ.

Αν και το πολιτικό σύστημα ακόμα και σήμερα λειτουργεί, για να δανειστώ μια προσφιλή ρήση του Ταλεϋράνδου , «σαν να μην διδάχτηκε τίποτα και σαν να μην λησμόνησε τίποτα» η δικιά μας γενιά είναι εκείνη που έχει υποχρέωση να κάνει τη διαφορά. Και δεν αναφέρομαι απλώς σε μια αλλαγή πολιτικών ή πρακτικών αλλά πάνω από όλα σε αλλαγή νοοτροπιών.

Για αυτό και δεν σας κρύβω πως μου προξένησε ιδιαίτερη εντύπωση, πως σήμερα ακολουθήσατε τη πεπατημένη δεκαετιών και τάξατε τα πάντα στους πάντες. Αντιλαμβάνομαι βέβαια την πρόσκαιρη πολιτική σκοπιμότητα, όμως κύριε Πρόεδρε αναρωτιέμαι:

- Δεν περιμένει η κοινωνία από την δικιά μας γενιά σήμερα να κομίσουμε έναν νέο πολιτικό πολιτισμό; Να δημιουργήσουμε νέα πεδία πολιτικού ανταγωνισμού και όχι να επιμένουμε σε ένα ξεπερασμένο μοντέλο άσκησης πολιτικής;
- Δεν περιμένει η κοινωνία να μιλήσουμε επιτέλους την γλώσσα της αλήθειας και όχι να υποσχόμαστε και μετά να τρέχουμε να μάζεψουμε τα ασυμμάζευτα ;
- Δεν περιμένει η κοινωνία να παρουσιάσουμε πραγματικές λύσεις σε πραγματικά προβλήματα; Να χτίσουμε την πολιτική μας παρουσία με πράξεις και όχι με λόγια;

Το λέω αυτό διότι και εγώ όπως οι πιο πολλοί συμπατριώτες μας είμαι ιδιαίτερα προβληματισμένος με τα τεκταινόμενα στην κεντρική πολιτική σκηνή. Η πίεση είναι μεγάλη εντός και εκτός συνόρων. Η χώρα μας είναι παγιδευμένη στη μέγγενη των λαθών της και των πολιτικών σκοπιμοτήτων των πιστωτών μας. Γνωρίζετε όλοι, πως η οργή και η αγανάκτηση περισσεύουν. Μια εν πολλοίς δικαιολογημένη κρίση πολιτικής αντιπροσώπευσης έχει μετατραπεί σε κρίση πολιτειακών θεσμών και δημοκρατικών αξιών.

Όλοι βλέπουμε ένα φως στο βάθος του τούνελ. Αρχίζω δυστυχώς πια να φοβάμαι όμως πως δεν είναι κάτι παραπάνω από το τρένο που έρχεται να μας πλακώσει. Το μεγάλο ζητούμενο σήμερα είναι η εθνική συνεννόηση. Έστω και τα βασικά. Να οικοδομήσουμε μια νέα πολιτική κουλτούρα συνεργασίας. Από κάτω προς τα πάνω. Από τα δημοτικά και τα περιφερειακά συμβούλια μέχρι τη Βουλή. Δεν χρειάζεται να αλλοτριωθούμε ή να νοθεύσουμε την πολιτική μας κατεύθυνση, ακόμα και αν διαφωνούμε δεν σημαίνει πως δεν μπορούμε να συνυπάρχουμε.

Επιτρέψτε μου λοιπόν να επιμείνω.

Τώρα είναι η ώρα της συστράτευσης και της ενότητας. Τώρα είναι η ώρα να παραμερίσουμε τις όποιες κομματικές σκοπιμότητες. Ας μην πριονίζουμε το κλαδί στο οποίο όλοι μαζί καθόμαστε. Τώρα είναι η ώρα της Εθνικής Ελλάδος.

Σας ευχαριστώ πολύ.